

Med saadanne Tanker var Formiddagens Timer gaaet for ham, uden at han havde mærket det; og han var da bleven enig med sig selv om at opsætte Besøget hos Obersten til den næste Dag.

Nu gik han utaalmelig frem og tilbage ude paa Terrassen foran Havesalen og fortrød alligevel, at han ikke havde faaet den pinagtige Historie overstaaet. Han var ikke alene ked af det for sin egen Skyld. Han havde virkelig glædet sig til at kunne overraske Jakobe med en Meddelelse om, at Arbejdet paa hans Sag var genoptaget. Han havde glædet sig til at se hendes Taknemlighed og til at modtage sin Svigerfaders og Ivans Paaskønnelse. Det vilde unægtelig i saa Tilfælde ogsaa have været ham mindre ubehageligt at deltage i denne store Festlighed, hvortil saa at sige hele Familjens Omgangskres var bleven sammentrommet.

... Endelig hørte han en Silkekjole rasle inde i Havesalen. Da han vendte sig om, stod Nanny foroverbøjet i Døraabningen og saae sig søgende omkring.

Hun havde allerede en Tid opholdt sig derinde i Salen, hvor hun havde staaet bag et af Vinduerne og betragtet ham, mens hun samlede Mod til at træde frem. Hun var stadig ikke rigtig dristig overfor ham. Derfor var det ogsaa, at hun den foregaaende Aften var bleven borte fra »Skovbakken« og i Stedet for var gaaet ud og havde moret